

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 22

Dissabte, 7 d'abril del 1979

Preu: 25 ptes.

Un gat escaldat...

Bé; ja ho sabem. Han aparegut els resultats de les eleccions municipals i tothom ha quedat convençut d'algunes coses, referides a Catalunya: el triomf socialista, la implantació sòlida dels convergents, el bon paper dels comunistes en alguns dels grans centres d'immigració, la baixada dels centristes d'UCD... Tothom ha comentat, igualment, la nuvolada inquietant del grau elevat d'abstenció, donant-ne les raons més possibles. No obstant i això hi ha un factor, important en el marc del nostre país, que crea una zona inconcreta i difícil de definir: és el de la gran quantitat de coalicions

independents, siguin dretanes o esquerres, però quan hom llegeix en la premsa els resultats parcials de cada poble o ciutat no acaba de saber ben bé on col·locar.

Sembla que, en general, són el fruit d'un esperit independentista enfront dels grans partits definits o bé l'obra d'algunes persones o grups concrets a l'entorn del carisma de les quals s'ha condensat una colla de gent. Prescindim, ara, del seu origen i procurem treure una mica l'entrellat de la seva importància. Gairebé tots els regidors que n'hagin estat elegits pactaran o s'aliaran amb

els grans partits majoritaris. Era, doncs, convenient la seva formació?

La democràcia ha d'admetre plenament aquestes opcions, quan responen al que hem dit. El que passa, però, és que en alguns casos s'ha dibuixat clarament una maniobra o pirueta electoral: i és que s'han tret la careta la vigília de les eleccions; aleshores, sense poder ni dir «Amén, Jesús» a l'estornut tots aquells que de bona fe havien decidit votar-los s'han trobat dins un sac que potser no era el que volien.

El cas de les octavetes grogues dient, sota les sigles d'alguns d'aquests grups, «Vota UCD» n'és una prova palesa en diverses localitats del nostre Vallès. Una independència certament dependent. Pot ser un joc lícit, però és un joc brut. Una maniobra de darrera hora molt en la línia del que no voldríem que tornés a passar, perquè el gat escaldat amb aigua tèbia en té prou.

Martí Sunyol i Genís

La cadira número vint-i-dos

Aquests dies, després de les eleccions municipals, suposo a tots els polítics, adormides i plegades les mantellines nocturnes i eixuts els mocadors dels plors, treballant en les propostes serioses de govern de la Ciutat i capbussats en l'estira-i-arronsa dels pactes i llurs contrapartides. Tot sigui per la Ciutat!

Caldrà, vull suposar que pensen, enllestir-ho ràpidament i posar-se a treballar tot d'una. La cosa no és per a menys. Probablement, però, il·lusionats o tristos només es recordaran d'ela gentada anònima que els hi ha fet confiança i els ha asseguts, no és ironia, a cadascuna de les vint-i-una cadires de regidor de l'Ajuntament.

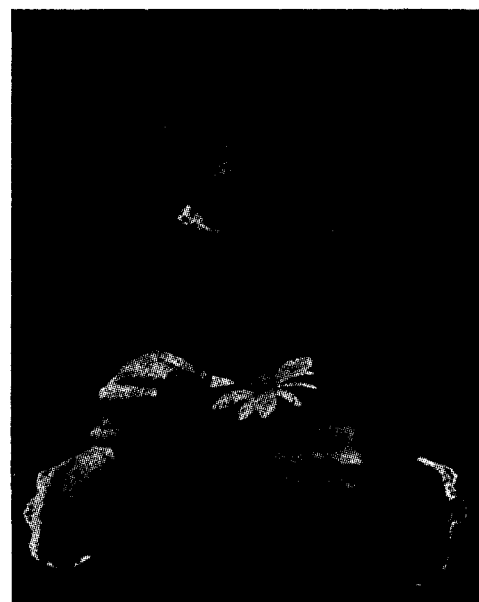
Lògicament això és retòrica perquè allò que s'en diu asseure's no ho faran pas fins el dia 19 d'abril, passat vacances de setmana santa. Aleshores sí, s'hi asseuran físicament, però bé que en esperit ja hi són fa dies. Hi són perquè hi pensaven i per les coses que els altres, els que ara en surten, no han fet pensant quan els nous hi arribarien. Per això han estat bones les Eleccions Municipals. Per això sempre seran bones, les eleccions. Per això sempre i en tot lloc és bona la democràcia, amb l'alternància, si més no, de persones.

Una cosa, però, que probablement no pensaran quan llurs patriòtiques anques petgin els velluts municipals, serà en la quantitat dramàticament respectable de ciutadans que no han votat, o més ben dit que han optat pel partit del «ja-s'ho-faran», però que els polítics comptin que aquests no són pas pocs: més d'una tercera part dels granollerins s'han autoexcluit del pensament de llurs representants. La Ciutat, vàlida o no per a tothom, la patirem tots, abstencionistes i regidors inclosos.

En comentaris i tertúlies els polítics s'han anat passant el fiambre de l'abstenció: que si ha afectat a l'esquerra, que si ha afectat a la dreta. Tots, però, d'esquerra i de dreta, tenen en comú una condició: són granollerins, passen pels mateixos carrers, ensopeguen en les mateixes pedres. Tard o d'hora passen per la Casa Gran.

Això sol hauria de neguitejar els polítics i si entre tots els asseguts a les cadires! No estarien pas tan confortables, és veritat. Podrien crear la cadira número vint-i-dos. En tot cas la pròxima vegada estarien més ben asseguts, quasibé és segur.

Joan Colomé

Resultats de les Eleccions

A les pàgines centrals

Foto *Battle*

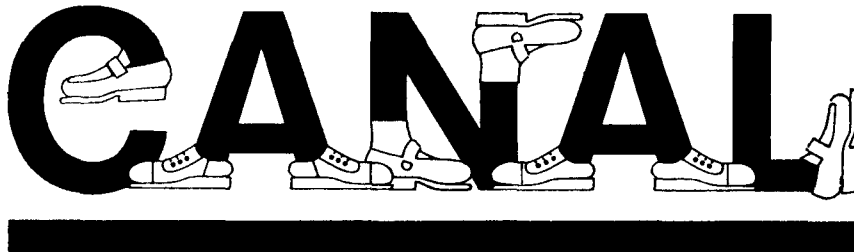
Revelat de color fet per KODAK

antoni ARENAS
pintura publicitària

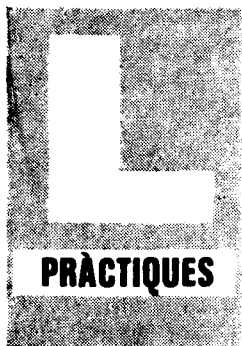
Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560

som
Auto-Escola
CANO
aviat ens coneixerà per
Auto-Escola
SCALEXTRIC

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passelg de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B O E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12-1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

Ratilles breus

L'Estatut

Després de les eleccions municipals ha arribat ja l'hora d'anar per feina i deixar de banda la verbositat i els tocs publicitaris. Cal unir forces i il·lusions per encetar l'etapa de les realitzacions. El gran objectiu, el primordial, l'inajornable. L'essencial és aconseguir d'un cop i per sempre l'ESTATUT. Cal que els polítics mobilitzin la seva capacitat negociadora a fi d'obtenir-lo en un temps mínim i amb un màxim de garanties i que no sigui retallat, ni manipulat, ni boicotejat. Tenim l'exemple del poble basc, disposat a defensar el seu fins a les últimes conseqüències: «No acceptarem que ens en toquin ni una coma», han proclamat fa temps i sense embuts. ¿Què hem fet els catalans? És cert que tenim fama de saber esperar, de no trencar canyes i confiar en el diàleg, el pacte i el seny. Però en la consecució de l'ESTATUT cal que la intransigència de tots els partits polítics i de tots els catalans es faci palesa. Que la prudència no ens faci traïdors.

Joan Barcon

L'apotecari

ABRIL

Dissabte	7	Arimany
Diumenge	8	Bellavista
Dilluns	9	Jonch - Puig
Dimarts	10	Montaña
Dimecres	11	Ochoa
Dijous	12	Oliva
Divendres	13	Olivet
Dissabte	14	Ochoa
Diumenge	15	Rahola
Dilluns	16	Torrents
Dimarts	17	Arimany
Dimecres	18	Bellavista
Dijous	19	Jonch - Puig
Divendres	20	Montaña
Dissabte	21	Parera

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboradors: Pere Cana, Carme Garrell, Ramon Munnó, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Concert de la Coral Els Gorchs

Diumenge passat, elst entusiastes granollerins que formen la Coral Els Gorchs, de Llerona, van donar un bon concert a la Sala d'Actes del Museu, sota la direcció dels joves mestres Rafael Sala i Josep Marquès. El programa de cançons fou dels quatre clàssics períodes de la Música: Renaixement - Barroc - Clàssic - Romanticisme, foren interpretades amb molta justesa que ens demostrà la superació que va aconseguint la Coral.

El públic quasi omplenava la sala i davant dels seus aplaudiments, els cantaires van interpretar dues obres fora de programa. Felicitem aquests granollerins i als seus mestres pel bon treball musical que vénen portant a terme.

Eva al volant

L'entitat Montepio de Conductors i Motoristes, organitza per les dones que desitgen ser bones conductores de vehicles motoritzats el 3.º Curset Comarcal «Eva al volant», que s'iniciarà el dia 18 d'abril i finalitzarà el 20 de juny.

L'horari serà de les vuit a dos quarts de deu del vespre i per inscripcions, que són gratuïtes, s'han de realitzar a la veterana entitat que té el local social al carrer Roger de Flor.

Un nen mort tràgicament

El nen Francesc Xavier Maños i Gallego, de 7 anys, quan jugava prop de la fàbrica de ceràmica de «Torcuato Morales» del carrer Josep Umbert, va tenir la fatal desgràcia d'esllavissar-se per un terraplè anant a parar al forat que s'utilitza pel material que transporten els camions per enviar-lo a les moles trituradores.

Ningú va poguer evitar la desgràcia i el nen va morir triturat davant l'esglai dels seus amics i treballadors. Rebin els seus familiars el nostre més sentit condol.

Xerrades bàsiques

Avui dissabte, a dos quarts de set de la tarda, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, finalitzarà el cicle de xerrades bàsiques que han organitzat les Secretaries de Formació i Cultura i de Premsa i Propaganda de CNT - AIT. L'últim tema a debat serà «Vida sexual sana».

Felicitat i alegria

Amb aquest eslògan, els components del Grup Germanor, cada diumenge porten als avis unes hores de Felicitat i Alegria. Demà es traslladaran a Santa Coloma de Cervelló a la Colònia Güell - Casal Montserrat.

Coral Polifònica de Granollers

Avui, dissabte, a dos quarts d'onze de la nit, la Coral Polifònica de Granollers de Joventuts Musicals, formada per un estol de jovent, amant de la Música, sota la direcció de Josep Subiranas, oferirà un concert en el que interpretaran obres de Cererols, Lassús, Morera, Schubert... amb la col·laboració de la jove pianista Faustina Font.

Aquest concert tindrà lloc a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa.

Caramelles

Com cada any la Societat Coral Amics de la Unió amb motiu de la Pasqua de Resurrecció, la Massa Coral i els petits cantaires de la Coral Infantil, sortiran a cantar les típiques Caramelles, oferint als granollerins cançons tradicionals d'aquesta popular diada.

Entrega de documentació

Els abonats i assistents al Cicle de Cinema de Terror, poden passar pel Museu a recollir un dossier de totes les fitxes tècniques de les pel·lícules que el composaven.

Junta Directiva

En la reunió ordinària de Joventuts Musicals va ésser anomenada, per unanimitat, la nova Junta Directiva que regeix aquesta entitat musical i que va ser constituïda de la forma següent:

President: Joaquim Valls i Planas; Sots-President: Immaculada Margarit i Ros; Secretari: Teresa Llobet i Illa; Sots-Secretari: Rosa Rams i Riera; Tresorer: Margarida Vidal i Valls; Comptador: Joan Francàs i Castany; Vocals: Ricard Saurí i Conejero; Josep M. Vilamajor i Loidi, Agustí Vidal i Valls i Jordi Saurí i Conejero.

Exposició de treballs al Club del Jubilat Sant Jordi

Els entusiastes jubilats d'aquest Club Sant Jordi, des del dia 15 al 23 d'abril, amb motiu de la diada del patró de Catalunya, presentaran una Exposició de Labors femenines i Treballs de fusta, pedra, teixits i fotografia, dels homes afiliats a aquest estament, que té el seu local a «la Caixa» de la plaça de Mossèn Jacint Verdaguer, popularment coneguda per la plaça de la Muntanya.

Canvi d'horari

Degut al canvi d'horari solar, el Museu obrirà la Sala d'Exposicions temporals, a les 6 de la tarda, si bé la resta de les sales seguiran podent-se visitar des de les 7 de la tarda, tot això pel que fa als dies feiners en que es seguirà tancant a les 8 del vespre.

Defuncions

Des del 25 al 30 de març, a Granollers han mort:

Joan Martí i Villacorta 80 anys; Joan Vernet i Batet, 71 anys, vidu Teresa Vallcorba i Ventura; Antoni Viñas i Masó, 70 anys; Jaume Galbany i Puig, 81 anys, vidu Pilar Balde-llón Castellón; Leoncio de la Fuente i Serrano, 86 anys; Maria Ortiz i Padilla, 80 anys, vídua Francesc González i Montero; Pere Lunaro i Delgado, 68 anys, i Josep Guerrero i Xalabarder, 50 anys.

Avís als lectors

Motivat per les tradicionals festes de Setmana Santa i en compliment del Conveni d'Arts Gràfiques, el proper dissabte no sortirà Plaça Gran, si bé, com a compensació, el dia 21 el número serà extraordinari i estarà dedicat a les festes de Sant Jordi, patró de Catalunya.

Bunyols de l'Empordà

Els bunyols són una part de la pastisseria popular catalana que cal tenir en compte, donat que les seves variants són tals, com gairebé pobles puguin tenir les nostres comarques. Cadascuna té les seves variants en quant a ingredients, formes i nomenclatures.

Bunyols, son una massa més o menys rodona, feta de pasta de farina, ous, sucre i pell de llimona a la qual poden incorporar-se altres substàncies reduïdes a pasta, fregida amb oli.

Es curios constatar que sempre que parlem de bunyols, ho relacionem a la Quaresma, ja que és un postre que se li ha adjudicat; per què? Segurament la causa està en què és més agradable menjar-los quan les temperatures són menys elevades, i per tant, sigui aquesta l'època idònia.

Us proposo una recepta de bunyols de l'Empordà digna de competir on sigui:

Sis ous

600 grs. de farina

2 grs. de matafaluga

2 grs. de celiandre

1 paquet de llevat (Royal)

Una copeta d'anís, o xerès o màlaga

Una llimona (la seva ratlladura)

300 grs. de sucre

Desfer el llevat, la matafaluga el celiandre i la ratlladura de la llimona amb la copeta de licor. Afegir-hi els ous i la farina poc a poc, treballant bé la pasta. Deixar-la reposar unes hores.

Aplanar la pasta ben prima amb un rodet. Tallar-la a troços en la forma que es vulgui; fregir-los amb oli. Ensucrar-los una vegada fora del foc.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Homenatge Nacional de Catalunya a la Sardana

L'Obra del Ballet Popular, està en plena organització d'un acte que esdevindrà històric i que la gent de tota la nostra nació tindrà ocasió de manifestar, públicament, una vegada més, la seva catalanitat. Aquest acte és l'Homenatge Nacional de Catalunya a la Sardana.

Molts són els actes que es vénen preparant per l'entusiasta gent del sardanisme, i un dels actes bàsics del dia 22 serà la gran caravana que arribarà al punt de l'homenatge —l'Arc de Triomf, al Passeig de St. Joan— la qual constituirà com un gran arbre de catalanitat, les branques i branquillons del qual es dividiran així: cinc poblacions properes a Barcelona —Vilanova i la Geltrú, Igualada, Manresa, Granollers i Tona— aplegaran les petites formacions que naixeran arreu del país. Així a Vilanova convergiran cotxes de Flix, l'Horta de Sant Joan i Tivissa, que hauran fet concentració prèvia a Falset, i també els provinents de les Borges del Camp i de Reus, camí de Tarragona, on arribaran també comitatives sortides d'Ulldecona i Xerta.

A Igualada es concentraran les caravanes nascudes a la dita Terra Ferma, com també les de la Vall d'Aran, i així la capital de l'Anoia rebrà gent de Tàrrrega, Agramunt, Juneda, Carme, Fons i Calaf.

Manresa, tercer punt de concentració, rebrà els qui vinguin d'Andorra, Puigcerdà, la Seu d'Urgell, Solsona, Vilada, la Pobla de Lillet, Berga, Prats de Lluçanès, Avinyó, Castellarçol i Moià.

Granollers aplegarà diverses comitatives que baixaran de l'Alt Empordà la Garrotxa, i el Gironès, que s'uniran a Girona, camí de Vicreres, on s'afegiran sardanistes del Baix Empordà i la Selva, per continuar junts el camí fins Mataró i Granollers. Per un altre cantó,

també arribaran a Granollers caravanes nascudes a Sant Hilari Sacalm, Hostalric i Cardedeu.

La cinquena branca o braç —Tona— serà el sojorn de qui vingui de la Catalunya Nord, i de Camprodon, Ripoll, Vic i Viladrau.

La relació anterior, difícilment exacta per raó de la seva pròpia envergadura, és reflex de la importància que ha d'adquirir la data del 22 d'abril. Es vol que ja tingui un bon pròleg cada una de les cinc poblacions esmentades, amb l'organització d'actes variats d'adhesió i festeig de l'homenatge.

Altres notícies i no pas menys transcendents, són també el fet que per part de la direcció general de correus i telecomunicacions ha estat concedit un mata-segelis especial, commemoratiu de la Diada de l'Homenatge.

Telèfons d'Urgència

Comisaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 82
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

even

FORJATS - CERÀMIQUES - SANITARI

Exposició i Oficines:

Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos

Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS

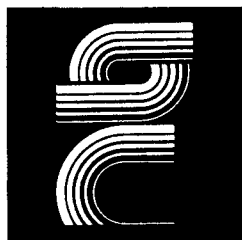
Sastreria

Camiseria - Confecció

Massó

GRANOLLERS

Plaça Perpinyà, 3 - Tel. 870 05 95

CODINACH

Plaça de les Olles, 1

Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

La vista és la que treballa

Una de les errades que veiem més sovintejada al nostre setmanari, es el mal ús de la conjunció *doncs*. [Al darrer número hem notat la frase «l' hora que desitjarien les projeccions, *doncs* han d'esser programades»].

Totum sap que les conjuncions són uns mots a enllaç que uneixen oracions o de elements de l'oració, tot marcant la relació que hi ha entre ells. I que poden ésser de dues maneres: de *subordinació* i de *coordinació*.

Les de coordinació es classifiquen principalment en *copulatives*, *disjuntives*, *adversatives*, *consecutives*, *continuatives*, etc. I les de subordinació en *condicionals*, *causals*, *finals*, *temporals*, *modals*, *concessives*, etc.

Moltes vegades diem o escrivim: «No vindre, *doncs* tinc molta feina». Es a dir, usem la conjunció *doncs* com si fos *causal*. I no n'és.

El *doncs* causal, de fet, és un castellanisme. Al mot *pues* castella correspon el català *doncs*, llevat d'un cas: quan el *pues* és causal. Exemple: «nueve, pues no salgo», es, en català: «*Piuh, doncs* no surto». En castellà: «*Pues, ¿que na d'cho?*». En català: «*Doncs, que na dit?*». Traduccions totes elles correctes, perquè el *doncs*, en aquest cas, és conjunció final.

Si no ens fixem bé, passa que un «debe estar enfermo, pues no ha venido» el traduem erroniament per «deu estar malalt, *doncs* no ha vingut», sense adonar-nos-en que no podem posar *doncs* ja que és una oració subordinada causal (ens diu la causa perquè no ha vingut aquella persona).

Les conjuncions causals denoten que l'oració subordinada que introdueixen indica la *causa* o *motiu* de l'acció. Són: *perquè*, *puix que*, *ja que*, *vist que*, *com que*, *per tal com*, etc.

Per tant, en l'exemple primer, podem dir o escriure: «No vindre, *perquè* tinc molta feina». I en el segon: «Deu estar malalt, *ja que* no ha vingut». La frase inserida al nostre número anterior, i que al començament anotem, calia escriure-la: «l' hora que desitjarien les projeccions, *ja que* han d'esser programades».

Recordem: quan hàgim d'escriure o de parlar, fixem-nos bé en la relació que hi ha entre el contingut de l'oració primera i la que hem d'escriure o dir a continuació encapçalada amb un *doncs*. Si amb aquesta volem justificar o explicar allò que hem dit anteriorment, o sigui, la causa, el *doncs* és sempre incorrecte, i cal, llavors, reemplaçar-lo per una conjunció causal de les assenyalades anteriorment.

Així, no direm: «Demà no vindré a l'excursió, *doncs* no em puc moure de casa». Aquest *doncs* és incorrecte perquè amb ell introduïm una oració de causa, i, per tant, hem d'usar una conjunció causal. Podem utilitzar *ja que*, *perquè*, etc. «Demà no vindré a l'excursió, *perquè* no em puc moure de casa».

Resumint: tinguem present una regla molt senzilla: sempre que puguem substituir la conjunció *doncs* per *perquè*, *ja que*, *vist que*, etc., fem-ho. Vol dir que dient o escrivint *doncs* l'espifiariem.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Comentaris d'urgència

Eleccions... i ara què?

S'han celebrat ja les eleccions municipals i ja sabem quina serà la composició del nou Ajuntament.

Granollers neteja una vegada més les parets de papers i la vida municipal comença una nova etapa.

Ara cal que les promeses de treball, de dedicació, de solucions als problemes, es transformin en fets. És l' hora de construir, d'encarrilar, de re-soldre. És l' hora de fer feina, especialment pels guanyadors, que tenen la responsabilitat principal. El poble els ha votat per això, i els jutjarà, sobretot, pels resultats.

I, també, és l' hora de reflexionar sobre la forma d'actuar. La democràcia té unes regles de joc molt clares, que passen pel respecte a l'adversari (que no és mai un enemic), pel respecte a la veritat, pel joc net. La democràcia és diàleg i convivència. És col·laboració de tots en la gestió de la cosa pública. En la campanya electoral s'han comès faltes contra la democràcia. No pas amb la gravetat d'altres llocs, com és, per exemple, la mateixa ciutat de Barcelona. Però sí, faltes que cal evitar d'ara endavant si de debò volem construir la democràcia. Recórrer a l'atac personal, i fins i tot a l'amenaça; faltar deliberadament a la veritat en allò que pertoca a la personalitat, programes, fets, propòsits, etc. de l'adversari; orquestrar campanyes per mitjà d'altres organitzacions, etc., són procediments antidemocràtics, que el nostre poble ja ha sofert a bastament.

Cal que quedi ben clar si es vol la democràcia, o si no es vol. I aquell que realment la vulgui que ho demostrï, no només paraules, sinó amb fets. Només així ens podrem entendre i avançar envers una societat cada dia més lliure, més justa, més culta i més cordial.

C. U.

Retalls del Butlletí Oficial de la Província

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

26 març — MOLLET DEL VALLÈS

La Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles comunica a este Ayuntamiento que para poder llevar a cabo la supresión de los pasos a nivel P. K. 125/730 y 126/250, caminos denominados rural y vecinal de Mollet, respectivamente, mediante la construcción de un paso elevado en el punto kilométrico 126/186, de la línea férrea de Tarragona a Barcelona y Francia y remite planos y proyecto al efecto, por medio del presente edicto se somete el expediente a información pública mediante la publicación del mismo en el Boletín Oficial de la Provincia y en el tablón de anuncios de esta Casa Consistorial donde tocos los interesados puedan examinarlo y presentar cuantas observaciones y reclamaciones estimen convenientes.

27 març — L'Ametlla del Vallès

Don Pedro García García, actuando en nombre de Discgaper, S. L., ha solicitado licencia para apertura de una multisala de fiestas, a emplazar en la autovía de L'Ametlla, carretera de Llerona.

Para que quienes se consideren afectados de algún modo por la actividad que se pretende establecer puedan hacer las observaciones pertinentes.

El expediente se halla de manifiesto, y puede consultarse durante las horas de oficina, en la Secretaría.

ANUNCIO

Don Jorge Salas Gómez, vecino de Lliçà d'Amunt (Barcelona), con domicilio en la calle Cervantes, 18, ha solicitado autorización para instalar un taller de pirotecnia infantil en el término municipal de La Garriga (Barcelona) a distancia superior a un kilómetro del núcleo de población de La Garriga, en el paraje denominado «Sota la Vinaixa».

Lo que se hace público para que las personas que se consideren perjudicadas con la industria en proyecto, presenten sus alegaciones en el plazo de treinta días.

BUTLLETÍ DE L'ESTAT

Constitución de l'Ajuntament

Los Secretarios e Interventores tomarán las medidas precisas para que el día de la constitución de las nuevas Corporaciones Locales estén preparados y actualizados todos los justificantes de las existencias en metálico o valores propios de la Corporación depositados en la Caja municipal o Entidades bancarias, así como la documentación relativa al inventario del patrimonio de la Corporación y de sus Organismos autónomos, a los efectos prevenidos en la regla sesenta y dos de la Contabilidad de las Corporaciones Locales, la Ley de Régimen Local y el artículo del Reglamento de Bienes de las Entidades Locales.

El décimo día a partir de la proclamación de los Concejales electos éstos se reunirán, sin necesidad de previa convocatoria, a las once de la mañana, en el salón de actos de la respectiva Casa Consistorial, previa entrega de las credenciales respectivas al Secretario de la Corporación.

En la sesión constitutiva, se formará la Mesa de Edad, integrada por el Concejal electo de mayor edad entre los asistentes, que la presidirá, y por el de menor edad. Será Secretario de la misma el que lo sea de la Corporación. La Mesa declarará constituida la Corporación, procediéndose acto seguido a la elección de Alcalde y, en su caso, a la constitución de la Comisión Permanente, en la forma prevista en la Ley de Elecciones Locales. La elección de Alcalde se efectuará mediante una sola votación por papeleta secreta.

El que resultare proclamado Alcalde, previa aceptación, tomará inmediata posesión de su cargo. Si no se hallare presente en la sesión de constitución será requerido para tomar posesión en el plazo de cuarenta y ocho horas, con la advertencia de que, caso de no hacerlo sin causa justificada, se estará a lo dispuesto en la Ley de Elecciones Locales.

27 març

Rafael Ballús

comenta

el resultat electoral

Quatre anys de gestió municipal es decidiren el proppassat dimarts. Granollers, després de molt temps, tindrà un Ajuntament majoritàriament d'esquerra perquè així ho va decidir la voluntat popular. Rafael Ballús, cap de llista del Partit Socialistes de Catalunya i principal candidat a ocupar la cadira de batlle, parlà amb PLAÇA GRAN dels resultats electorals i del nou Ajuntament.

—Tot i que les darreres eleccions les guanyaren els socialistes amb força avantatge, el resultat de les municipals es presentava més incert. Esperava el PSC repetir l'èxit de les legislatives i arrelar-se com la primera força política de la ciutat?

—Nosaltres teniem por perquè vèiem que hi hauria un percentatge força alt d'abstenció, i teniem por —especialment— de que hi hagués més abstenció als barris de la perifèria que al centre de la ciutat.

Teniem també molta esperança de guanyar, tot i sabent que Convergència i PSUC tindrien més vots que el 1er. de Març. Els resultats, que s'acosten bastant als que tothom suposava, no ens han sorprés però tampoc hi hauríem posat la mà al foc.

—Poc més de tres-cents vots han separat PSC de Convergència i Unió. Quina explicació es podria donar al fet de que aquesta candidatura nacionalista augmentés considerablement el seu percentatge de sufragis en relació a les passades eleccions legislatives?

—Aquest augment important de Convergència s'ha donat pel fet de que a Granollers no hi havia cap més candidatura de dreta amb una certa credibilitat. Convergència, per tant, ho representava tot i va recollir el vot típic de la dreta aprofitant, al mateix temps, la poca incidència ciutadana de la llista d'Unió de Centre Democràtic. En aquest sentit, nosaltres vàrem comprovar que a les taules on UCD perdía, per exemple, setanta vots, Convergència també en guanyava setanta.

—El fet de que Convergència i Unió aconseguís vuit regidors, es pot considerar tan important com necessari per a l'equilibri polític del nou consistori?

—Sí, és evident. No podem pas oblidar que la composició sociològica de Granollers no és la de Sabadell o Terrassa, poblacions de caràcter majoritàriament obrerista i d'esquerra. Jo crec que tots podem estar prou contents dels resultats electorals; nosaltres, com a guanyadors, podem estar contents, Convergència i PSUC —pel fet d'haver aconseguit més vots que el 1er. de Març— poden estar contents i, en certa manera, UCD també pot estar-ho perquè els vots que tenen no s'els mereixen.

—Potser aquests vots que, al capdavant, han anat al sac d'UCD haguessin pogut ser per a Convergència?

—Des de l'òptica de les matemàtiques electorals, és evident que els pocs vots que ha tret UCD els hi ha pres a Convergència i Unió.

—L'equilibri de forces entre PSC i Convergència i Unió, farà que el PSUC es converteixi en la «clau de la política municipal»?

—Arrel de les eleccions del 1er. de Març, vaig dir que els resultats de Convergència i PSUC havien estat curts. El PSUC és evident que havia de treure més vots, potser no molts més, però si uns quants més. Jo se que ells confiaven en treure quatre regidors i no els hi ha faltat pas gaire,

encara que no responen tampoc al que és el PSUC a Granollers.

La gent del centre de la ciutat obliden sovint la realitat dels barris: tenen com una tendència a parlar només del Granollers que ells coneixen. I no es això. Granollers en els últims quinze anys ha crescut molt i ha canviat molt, i aquesta és una realitat que convindria tenir sempre molt present doncs ha estat, en darrer terme, la que ha menat la composició electoral actual.

—Podríem dir, doncs, que el PSC ha recollit, en certa manera, el vot de la periferia, el vot de l'immigració?

—Els partits d'esquerra tenen sempre el seu recolzament fort en els barris perifèrics, però no pel fet de que siguin barris d'immigració sinó perquè són barris d'obrers. La gent d'aquests barris vota esquerra perquè són obrers i, a més a més, dona la coincidència de que —en el cas concret de Catalunya— la majoria dels immigrants són obrers i viuen en aquests barris. Però vaja, tampoc creuria que aquest fos el factor determinant, especialment si tenim en compte que en el centre de la ciutat també hem pujat de vots... no una pujada tan espectacular com la de Convergència, perquè per a nosaltres es tractava simplement de repetir el vot mentre que per Convergència i Unió hi havia un espai que havia quedat buit...

—Quan parlava abans de que el PSUC es podia convertir en la «clau» del nou Ajuntament, ho deia en el sentit de que, considerant que cap partit havia assolit la majoria absoluta, aquests tres regidors comunistes es podrien fer pagar...

—Jo no crec que la gent del PSUC ens vingui amb plantejaments d'aquest tipus. M'imagino que ara hi haurà un procés de negociació d'uns punts bàsics i sobre aquests punts es configurarà l'organigrama polític de l'Ajuntament. Aleshores, és evident que el PSUC voldrà tenir la màxima incidència possible, igual que també la voldrem tenir tan Convergència com nosaltres. Però no crec que això sigui exactament fer-ho pagar car.

—Gairebé segur, doncs, que el nou batlle serà socialista.

—Sí.

—Però també hi ha la possibilitat de que el PSUC...

...voti Convergència i Unió...

—Exacte.

—Home, la possibilitat de que els tres vots del PSUC s'en vagin cap a Convergència és, teòricament, factible, però en la pràctica política és molt improbable. Imaginem-nos la sorpresa de l'electorat comunista si PSUC votés Convergència i propiciés que el batlle de la ciutat no fós d'esquerra. No crec que el PSUC comenci la seva acció municipal amb una actitud tan incoherent a nivell polític, donant suport a qui ha estat criticant durant tota la campanya. No, això no es viable. El màxim que pot passar és que si no s'arribés a un enteniment —cosa molt difícil—, la gent s'abstingués o votés al seu candidat, amb la qual cosa el resultat final seria el mateix, amb l'handicap inicial de no poder dir «m'ha votat la majoria».

A mi em sembla, però, que l'ideal fóra que es produís una situació d'acord mínim que permetés que el batlle fos votat, sinó per unanimitat, si almenys per una majoria considerable.

—La votació és secreta.

—Sí, això també està fet amb una certa malícia.

Eleccions Municipals

Resultats a Granollers

Districte	Secció	Mesa	PSC-PSOE	C. i U.	U.C.D	PSUC	ERC
1.	1.	1.	114	400	47	38	7
2.	1.	1.	156	308	41	40	18
2.	1.	2.	184	280	46	47	17
2.	2.	1.	137	326	35	32	14
2.	3.	1.	176	385	31	51	35
1.	3.	1.	197	83	17	70	4
1.	2.	1.	188	296	37	50	19
1.	2.	2.	126	149	20	36	16
1.	2.	3.	153	282	26	35	21
4.	2.	1.	112	238	13	35	12
4.	2.	2.	88	236	21	44	8
1.	3.	1.	373	168	64	105	22
4.	3.	1.	270	124	48	79	5
4.	3.	2.	225	110	20	71	9
4.	7.	1.	386	137	65	139	36
1.	4.	1.	237	99	38	80	9
1.	3.	1.	174	150	38	50	9
1.	5.	2.	165	133	27	65	8
1.	7.	1.	320	84	25	111	11
1.	7.	2.	304	70	25	90	8
1.	6.	1.	92	122	27	55	3
1.	8.	1.	257	121	35	358	14
2.	4.	1.	174	225	28	54	20
2.	5.	1	312	316	50	58	21
3.	4.	1.	217	179	44	32	14
3.	1.	1.	145	291	30	30	20
3.	1.	2.	112	292	26	29	13
3.	2.	1.	298	171	52	128	10
3.	2.	2.	287	155	54	136	14
3.	3.	1	255	198	73	141	25
4.	1.	1.	244	282	39	101	13
4.	1.	2.	117	153	23	60	9
4.	1.	3.	153	222	37	69	19
4.	3.	1.	20	44	4	6	3
4.	4.	1.	221	164	40	67	5
4.	6.	1.	14	38	7	6	6
4.	8.	1.	504	112	27	168	8
			7.507	7.143	1.282	2.828	505

Elecció de Diputats

Convergència i Unió 2

Partit Socialistes de Catalunya 1

—Bé, en qualsevol cas sembla ser que la posició del PSC davant la gestió municipal d'aquests propers quatre anys és, en principi, de col·laboració oberta amb la resta de les forces polítiques representades a l'Ajuntament...

—Sí, la nostra postura és oberta. Nosaltres, lògicament, tenim una sèrie de punts mínims com són l'aclariment dels comptes de l'Ajuntament, anar a una auditoria en el cas de «Viviendas Municipales» per saber exactament on som, fer una repesca de tot el que hi ha pendent dels plans urbanístics actuals, posar les bases, en darrer terme, d'un

programa d'acció progressista i ampli. Aquests són uns punts elementals amb els que crec que tothom hi estarà d'acord.

—Creieu, doncs, que aquests punts seran la primera tasca del nou Ajuntament?

—Evidentment, la primera feina serà aquesta. Veure on estem quant a l'economia, iniciar la recuperació ràpida de totes les coses que no s'han donat en els plans d'urbanisme, etc. Bàsicament, començar a preparar la feina, perquè aquest any no es podrà fer quasi bé res.

Resultats

dels pobles de la Comarca

	Vots	Consellers			
CANOVELLES			MONTORNÈS		
PSC - PSOE	2.816	9	PSUC	2.839	9
Convergència i Unió	1.141	4	PSC - PSOE	667	2
PSUC	1.263	4	Convergència i Unió	470	1
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA			UCD	456	1
Convergència i Unió	449	5	IMP. CS	128	
Cand. Ronçana	341	4	MOLLET		
PSC - PSOE	220	2	PSUC	5.183	9
SANT QUIRZE DE SAFAJA			Convergència i Unió	3.504	6
Convergència i Unió	95	7	PSC - PSOE	3.424	5
AIGUAFREDA			Agrupació Independents	985	1
Convergència i Unió	699	7	UCD CC	672	
Agrup. Municipal	399	4	FOGÀS DE MONTCLÚS		
BIGUES I RIELLS			Convergència i Unió	129	7
Convergència i Unió	424	5	LLIÇA D'AVALL		
Independents	156	2	Convergència i Unió	456	5
Independents Riells	134	1	Independents de Lliça	277	3
UCD	89	1	Agrupació electoral	148	1
MONTMANY - EL FIGARO			VALLROMANES		
Convergència i Unió	303	6	Convergència i Unió	156	7
Grup Independents	88	1	SANT FOST		
LA LLAGOSTA			UCD	414	3
PSUC	2.413	9	Convergència i Unió	347	3
PSC - PSOE	1.429	5	Unió de Veïns	328	3
Convergència i Unió	979	3	PSUC	215	2
Comunistes de Catalunya	213		LLINARS DEL VALLÈS		
ORT	205		Convergència i Unió	611	3
LCR	60		Independents	576	3
MONTMELÓ			PSC - PSOE	475	3
PSUC	1.445	6	PSUC	411	2
PSC - PSOE	920	3	L'AMETLLA DEL VALLÈS		
Convergència i Unió	958	4	Independents	486	5
MONTSENY			Convergència i Unió	264	2
Acció Munic. Democràtica	93	4	PSC - PSOE	207	2
Convergència i Unió	82	3	LA GARRIGA		
LA ROCA DEL VALLÈS			Unió Esquerres	1.598	5
Independents	1.010	5	Convergència i Unió	1.570	5
Convergència i Unió	850	4	Independents	866	3
PSC - PSOE	713	4	CALDES DE MONTBUI		
SANT FELIU DE CODINES			PSC - PSOE	2.335	8
Agrup. Electors	552	3	UCD	1.372	5
Convergència i Unió	536	3	Convergència i Unió	649	2
PSUC	460	3	PSUC	419	1
PSC - PSOE	395	2	ESQ	353	1
SANTA MARIA DE MARTORELLES			SANT PERE VILAMAJOR		
Convergència i Unió	138	4	Independents	307	6
PSUC	135	3	UCD	69	1
CASTELLTERÇOL			TAGAMANENT		
Convergència i Unió	704	6	Independents	62	5
Independents	310	2	CARDEDEU		
PSUC	156	1	Convergència i Unió	2.253	7
SANT ANTONI VILAMAJOR			Entesa d'Esquerra	1.295	4
Independents Camperols	281	3	PARETS		
Convergència i Unió	220	3	Unió d'Esquerres	1.600	6
Treballadors de Vilamajor	184	2	Agrupació Electoral	1.452	5
C.C. U.C.D.	143	1	Convergència i Unió	522	1
LLIÇA D'AMUNT			UCD	286	1
UCD	563	5	LES FRANQUESES		
Convergència i Unió	405	4	Treba. i Hm. Agt.	2.087	7
PSC - PSOE	203	2	Independents CP	1.198	4
CÀNOVES			Convergència i Unió	601	2
Grup Independent de Cànoves	114	3	MARTORELLES		
ADI	113	2	PSUC	642	3
J. de Centre	91	2	Convergència i Unió	583	3
			PSC - PSOE	537	3
			UCD	332	2

De les roses es poden dir moltes coses; que n'hi han de molts colors, que es missatgera d'amors, que és la reina de les flors, que una rosa fa un ram. Ara bé, cal conèixer les classes de rosers per tenir una idea de quines són les roses més boniques.

La varietat de rosa, que en un jardí assoliat i ben situat dona exemplars de fins 22 centímetres de diàmetre es el Madame Meiland, rosa de groc d'or, pintada de tons rosats, lleugerament perfumada; es un exemplar que el va obtenir el roserista francès Meiland l'any 1945, coneguda en molts països i batejada amb diferents noms. Els americans l'hi diuen Peace, Alemanya: Gloria Dei, Itàlia: Gioia. Només això dona a comprendre la riquesa d'aquesta flor, una de les dotze millors varietats que es coneixen.

També podem anomenar com a roses extraordinàries, la Virgo, de blanc puríssim, aconseguida l'any 1947 per Charles Mailerín, la que als trenta anys de la seva aparició fou considerada la rosa blanca més perfecta.

De color salmó tenim l'Ofèlia, any 1912, d'una elegància exquisida. La Sea Pearl sorgida l'any 1964, bona per flor tallada, molt esvelta, rosa carmí. Queen Elisabeth 1954, perfumada, fluorescent, de tiges aïtes color rosat llis, també molt bona per fer rams. Gaujard 1957, ponceïlla allargada tenyida de blanc amb vermell fucsia molt fluorescent, aquest detall és interessant doncs vol dir que floreix tot l'any.

Molts d'aquests rosers tenen la varietat en forma baixa o d'emparrar, això us ho indicarà el jardiner que el compreu, que us recomana sigui un bon entès.

La feina que reporta cuidar uns rosers està plenament compensada quan aquests donen florida; he dit feina i no és ben bé això doncs treballar pel millorament de les nostres plantes no és res més que una agradable distracció.

Anys enrera a la nostra ciutat s'havien celebrat unes exposicions de roses que arreu se'n parlava, en una de les quals vaig tenir el goig de guanyar el primer premi a la millor rosa: ho recordaré sempre amb alegria. Per aconseguir-ho només calia una rosa sense màcula i ben formada; aquella era vermella i gran amb fullatge verd fosc, el seu nom, Cecili Rodríguez, desconec el seu nom actual però sé que el van canviar, fou obtinguda pel roserista Camprubí.

Procureu que els vostres rosers no malurin, les fulles arrugades o tacades no tornen a ésser sanes, cal preveure aquestes situacions, per això sulfateu ara amb sofre pols i si veieu la mosca pels troncs, alerta que aviat sortiran les orugues; fumigueu ja que de no fer-ho us quedariu sense fulles i sense flors.

Si sou bons observadors podeu destruir les larves que la mosca deixa als troncs i així evitarem que surtin les orugues: pot fer-se amb la punta d'un escuradents, procurant no perjudicar la branca el que es fa estrenyent fins sentir com reventen els òvuls en ella dipositats per la mosca és fàcil de veure i treure: és llarga i de color butà, no és àgil; matar-la amb un bon desinfectant no costa.

M. Dalmau

En el meu darrer escrit, on deia (terra nova a ésser possible de bosc i cercada pel bosc) havia de dir, cercada pels obacs.

La falsificació (2)

Arthur Koestler diu: «Tots ens decantem a creure que l'actitud davant una peça d'art es determinada soïament per consideracions estètiques, quan en realitat es decidivament influenciada per factors de tot un altre ordre». (.) Es eviuent que allò que «sabem» de l'obra d'art origina el sentiment estètic. Si sabem que es tracta d'una falsificació, el sentiment no es pas el mateix que el que experimentaríem si sabéssim que l'obra es autèntica del mestre que pensàvem, maigrat i que la falsificació fos totalment reeixida. Santiago Rusiñol, quan estava a París va descobrir, arraconats, els dos Grecos que, després d'una processó molt sonada, va instaurar al «Cau Ferrat» de Sitges. Per les circumstàncies de la troballa, no hi cabia la idea de què es tractes d'unes falsificacions. En aquell temps, El Greco era un pintor quasi desconegut arreu del món. El fet transcendent era una coincidència entre el pintor —oblidat— i la seva obra —ignorada—. Davant els dos quadres, allò que Rusiñol degué experimentar com a sentiment motriu —pensar en els moviments pictòrics esdevinguts a la segona meitat del segle dinove, que començaren per l'impressionisme, tots ells «contestataris» de l'immobilisme que distingia l'època, immobilisme clavat en la pintura èpica, grandiloqüent, que havia oblidat Goya— degué ser més com a descobriment de ressonàncies històriques que estètiques. Una vegada, però, les obres penjades en el «Cau Ferrat» esdevingueren un fet estètic, avalat per l'històric.

Les conseqüències que la troballa dels dos Grecos per part de Rusiñol origina, fou transcendent. A Toledo, a l'església de Santo Tome hi havia el granuós «Entierro del Conde de Orgaz». A part, repartit entre les noranta i escaig d'esglésies, mes convents, comptats per Maurice Barres, es maiguava la majoria de l'obra de El Greco. No cal dir que l'estat de conservació de cada una de les obres, sense excepció, era deplorable.

Gràcies a Rusiñol, al seu prestigi, i així del qual tenia els suports a Sitges i a París, els oïentants, com l'abans esmentat Maurice Barres, havien descobert un dels pintors més original de tots els temps. Tots els marxants del món es mobilitzaren instantàniament. Un fet curiós, extraordinari, del Greco actual, que tots coneixem, és la documentació tefaent que acompanya l'obra. Tots els quadres són perfectament documentats des de la seva creació. Adés i ara es descobren un nou quadre atribuït a El Greco. Els diaris en donen la notícia, i aquí acaba tot. No hi ha papers. L'obra, autèntica o falsa, la veureu a la botiga d'un marxant. La mireu detingudament. Diríeu que és un Greco, però la vostra capacitat emocional no s'esdevé. Potser és una falsificació. El dubte us resta qualsevol mena de sensació estètica. Al cap d'uns moments d'haver deixat la botiga del marxant potser haureu oblidat un dels pintors inoblidables. El Greco.

M. P. M.

(.) Arthur Koestler. «The Act of Creation» Edit. Hutchinson & Co. Ltd. 1964.

GLOSES

Llar, dolça llar, adéu...

Sentim molts gemecs sobre el protagonisme de la joventut d'ara que malda per «viure la seva vida» i arracona els convencionalismes de la vella societat, si veu que li fan nosa. Tira al dret, com si diguéssim, amb una empena que fa feredat, perquè vol «remenar les cireres» sense haver-ne fet l'aprenentatge.

I allò que més aviat ha esmicolat ha estat la vida de família, tal com l'havíem concebuda de sempre.

La llar humana, aquest clos tan estimat on es desenvolupava la vida en comú d'una família —que de pares a fills l'habitava anys i més anys— era plena dels records més diversos, alegres, tristos, agredolços també, que de tant en tant saltaven a la conversa, sobretot en les diades d'alguna commemoració especial.

D'antuvi ja diem que «es desenvolupava» perquè, pel que portem exposat, la família —com sabem tots— es desintegra avui més de pressa i la llar esdevé sovint un simple lloc de pas. Vol dir això que determinades comunitats familiars han perdut el sentit de la unitat, i ja no comparteixen la riquesa dels records comuns que tots plegats en formaven la seva història.

Els pares es queixen que llurs fills se'n van i no saben on són. I els fills diuen que els pares «estan carregats de romanços». L'existència s'esmuny així, en doina, perquè altres dalers omplen avui la del jovent que puja.

És bo que sigui així? És potser dolent? Qui ho sap! La vida d'ara és tan plena d'incentius, fora de casa, que ja potser no val la pena d'oposar-se al canvi.

XIXU

L'Aplec de Canovelles

El proper 16 d'abril d'enguany es prepara a Canovelles el que fou tradicional aplec de la vila i les rodalies.

La celebració de l'esmentat Aplec ve a afegir-se als intents de revitalització de les festes tradicionals a Catalunya.

L'aplec de Canovelles significa un intent més d'apropament de les diferents localitats de la comarca vers un sentit de germanor que ja gaudia en temps dels nostres avantpassats.

Tan sols amb l'ajut i col·laboració de tothom es podrà assolir que les festes d'enguany siguin un èxit.

La llegenda hauria contat que en el segle XII, una pastoreta que guardava bous advertí que un d'ells s'allunyava dels altres i pujava a una muntanyola on, després de romandre una estona agenollat, esgratinyava la terra amb les peülles, tot bramulant. Aquesta manera de fer del bou va ésser observada vegades per la noia, la qual ho va dir als seus amos. Aviat aquest fet va ésser conegut per tot el veïnat, que segurament no desconeixia l'instint prospector d'imatges dels bovins en aquella època. Començà acudir-hi gent que, curiositat, decidí excavar aquell punt fins a descobrir un pou sec, en el fons del qual van trobar una caixeta de plom. Tot just obrerta, segons narració dels avantpassats, es difondiren per tot fragància de tanta suavitat, que excediren sense comparació els aromàtics olors que produeix la naturalesa i sap compondre l'art. Els que estaven afectats d'alguna malaltia de la vista se'n van trobar guarits; fins i tot el bou, que estava gairebé cec, recobrà la claredat visual. La imatge que contenia el cofre de plom era de bronze daurat, tenia quinze centímetres solament d'alçària, estava assegurada en un setial amb l'Infant Jesús a la falda i portava corona de reina. El seu ull dret consistia en una pedra blavenca, i la conca de l'ull esquerre era buida. La van distingir amb el nom de la Mare de Déu de Bellulla, se li contribuí una capella i passà a ésser invocada en les malalties de la vista.

La devoció per la Mare de Déu de Bellulla, se l'hi construí una capella i passà segles XII i XIII, però va decaure amb les guerres del XV; tornà a prendre increment en encarregar-se del seu culte els Pares Dominics. En aquella època el mestre pintor de retaules Jaume Cabera en pintà un per aquesta capella, i és de lamentar que no se'n tinguin dades, car aquest artista era un dels més considerats i són moltes les obres que executà pels principals temples de Catalunya.

A principis del segle XVIII ja acudiren a Bellulla els devots en processó des de Granollers i altres pobles del Vallès Oriental. Les lleis de desamortització de l'any 1835 va posar en venda el santuari que havia esdevingut la primitiva ermita,

i els Pares Predicadors, en haver d'abandonar-ho, van endur-se la imatge. Més tard va ésser recuperada per un seminarista de Llerona, que la trobà en el convent de monges de Montsió de Barcelona, i el dia primer d'abril de l'any 1872 la Mare de Déu de Bellulla va fer la seva entrada a la Parròquia de Sant Fèlix de Canovelles. En esclatar la darrera guerra civil, la imatge va ésser amagada; però no se sap com, va desaparèixer. La que actualment es venera en l'esmentada parròquia és un reproducció, més o menys fidel, de l'autèntica.

El santuari, que a partir del 1835 i durant molts anys van utilitzar com a casa de pagès, ara és transformat en casal de bella presència i de construcció ferma. De l'esplèndid mirador que l'indret ofereix, el propietari n'ha fet un sorprenent parc natural.

Per les rodalies d'allà on s'aixecava el santuari de Bellulla, nom que el poble degenera en Berulla i també en Beluia, han abundat sempre uns fòssils numúllits de superfície plana i llisa, de forma més o menys circular, de la mida d'una lentilla, blancs i amb un granet al centre, que li dona semblança d'un ull. Per això entre tants d'altres apellatius, se'ls anomena «Ulls de Santa Llúcia» i són molt eficaços per a treure brosses dels ulls col·locant-los dessota la parpella, per on donen voltes circulars fins a expeir la brossa. No fa pas molts anys que en fusteries, manyeries i en altres obradors es procurava guardar-ne sempre un. Se'ls distingeix també amb el nom de «Pedretes de Santa Llúcia».

Els dilluns de Pasqua Florida es feia l'Aplec de la Mare de Déu de Bellulla. A aquest aplec, ja el matí, hi anava molta gent dels pobles veïns, algunes de les colles que hi havien cantat Caramelles i moltes famílies de la vila, que feien l'arrós en el torrent on hi ha la font; i, havent dinat, hi anava la vila en

corporació, per a menjar-hi la truita i la amanida corresponent. Podeu ben creure que en aquella torrentera, fins a la font d'en Fangues, no hi quedava un pam d'herba per asseure's. I mentre la mianada es deixava anar de dalt a baix dels marges amb el perill de trencadissa i en detriment dels seus vestits, i el jovent cantava, dansava i saltava al so que fos, les persones més reposades seguien a taula fins que a la cassola no hi quedava ni un os pel gos. Després, pujava tothom a la petita església de Sant Fèlix, de Canovelles —una de les joies arquitectòniques més representatives del romànic que tenim a la comarca—, on es cantaven els Goigs i s'admiraven els ex-vots en recordança d'altres tants miracles, i el jovent s'aplegava a l'era de Can Castells, tan espaiosa i ventilada, on es ballava fins que la tarda queia darrera les serralades de ponent i els músics havien dit prou. Acabat el ball, la gent es proveïa d'avellanes i cacauets i tornava a la vila, formant una llarga corrua que anava serpentejant pel camí vell fins a la riera. I bo serà no descuidar-nos de dir, a honor de la veritat i del nostre poble, que tot i que s'havia traguejat de valent, no recordem que mai s'hagués produït cap baralla igualment desagradable per culpa dels excessos de beguda.

És desig de la gent que estem preparant la propera festa de l'aplec, que torni a ésser una festa per a tothom, i que tothom pugui participar-hi de la forma més lliure. Canovelles com altres localitats de la regió catalana necessita recobrar la seva pròpia personalitat, recuperar les nostres festes i, retrobar-nos novament.

La Comissió Organitzadora

Aquestes dades han estat recollides dels llibres «El Vallès» de Ferran Canyameras i «Granollers Vila Oberta» d'Amador Garrell.

BUFÍ OLIS I DIBUIXOS SALA DE CULTURA SANT JORDI CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

Plaça Maluquer i Salvador, 10
Granollers

De l'1 al 15 d'abril del 1979

Feiners: de 6 a 9. Festius: de 12 a 2 i de 6 a 9

Projeccions de la setmana

Dins de l'àmbit cinematogràfic, la cosa més important, aquesta setmana a Granollers es la projecció de quasi tota l'obra d'Eric Von Stroheim, Viena 1885-Maurepas 1957, organitzada pel Museu amb la col·laboració de l'Institut Alemany de Cultura.

La primera pel·lícula d'aquest realitzador va ésser «Blind Husbands», 1918, i la segona, el 1919, «The Devils Passkey». El 1921, «Foolish Wives» amb una durada inicial de 3 hores i més tard tallada i muntada de nou pel productor Irving Thalberg. La gran violència, sarcàstica i cruel fins al sadisme del film provocaren la irritació de bona part del públic i dels crítics. En el 1922 fa «Merry-go-round» acabada per Rupert Julian. Així, entre l'èxit i el fracàs, lluitant contra productors i crítiques, surt el 1923 una de les obres més importants del cinema: «Greed». Intervé altra vegada el mateix productor i redueix els 42 rotlles inicials a 10, no aconseguint, malgrat tot, que es perdi la gran força que del film se'n despenia.

El 1925 accepta rodar «The Merry Widow» però és acomiadat pel productor (està clar) i tornat a ésser admés gràcies a una vaga dels treballadors de l'estudi. El testimoni culminant de la seva maduresa artística surt el 1927 «The wedding March». En ser massa llarga, el sot-President de la Paramount la dividí en dues: «The Wedding March» i «The Honeymoon» deixant que E.V. Stroheim muntés només la primera. «The Queen Kelly», 1928, es va suspendre quan ja se n'havia rodat un terç i la última «Walking down Broadway» no es pot dir que sigui d'ell sinó de l'Alfred Werker.

Si la tasca com a director, desenvolupada a Amèrica, acaba el 1928, la d'ac-

tor no es va interrompre i continuà fins el 1956.

I a les sales comercials, què? Doncs bé, el Principal, amb el seu costum de desorientar el cinèfil, projecta els dies 2, 3 i 4 «Maitresse» de Barbet («More», «La Vallée» etc.) Schroeder. Elucubracions eròtico-sado-masoquistes de luxe dins una pel·lícula que no arriba a ser el que volia, si és que volia arribar a ser alguna cosa. I els dies 5, 6, 7 i 8 «Caudillo» de Basilio Martín Patiño, us recordeu de «Queridíssimos verdugos» i la seva desaparició d'aquesta mateixa pantalla als pocs dies de projecció? «Caudillo» és una pel·lícula de muntatge, teta en la clandestinitat i que ara ha sortit a la llum. Esperem que ningú no s'espanti i pugui aguantar 4 dies.

A l'Astòria n'hi ha una de «kárate», que estrany, no?, i sota un títol d'aquells de «a ver si pican...» «Complicitad sexual», una de Larry Pearce, jove promesa amb «The Incident», protagonitzada per Ali MacGraw pre-Love Story.

Al Mundial: «Miedo al escándalo de una mujer casada» de Salvatore Sanpietri, i «El terror de las damas».

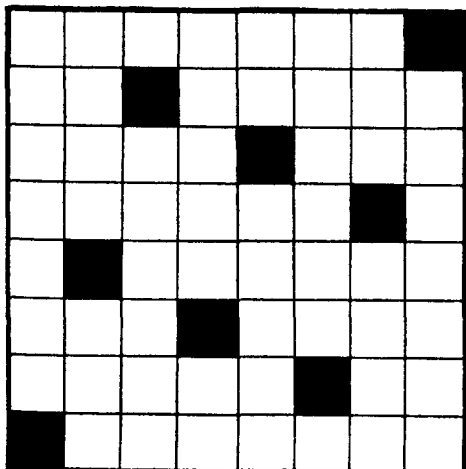
Una de monstres japonesos i una altre de Terence Hill y Bud Spencer, al Majestic, complementant la setmana cinematogràfica que ens toca patir, Museu a part.

Per als infants o per als que no ho són tant, en la Sala Sant Esteve fan «Scalawag, Pata de palo» interpretada i dirigida per Kirk Douglas.

RECOMANEM per la setmana vinent: «La escopeta nacional» d'en Berlanga en el Mundial.

Jaume Ortuño

Mots encreuats - 17 • Quico

HORIZONTALS

1. El de Pàsqua és festa a Catalunya. — 2. Quasi bé 500. Municipi de l'alt Empordà. — 3. Amb una erra al bell mig, put. Poemet lí-

ric de l'Edat Mitjana. — 4. Amistós. Nord. — 5. Sigla de Romania. Màquina de teixir. — 6. Al revés, Organització Internacional del Treball. Complí la voluntat d'un altre. — 7. Al revés, arbust de fulles medicinals. Gairebé cent. — 8. Proves teatrals.

VERTICALS

1. 3-A. — 2. La mateixa cosa. Al revés, aquí. — 3. Cinquantena. Dia de mercat. — 4. Fang que deixa la pluja als camps. Consonants consecutives. — 5. Unió Liberal. Al revés, buida un recipient. — 6. Al revés, dansen. Conjunció. — 7. Municipi de l'Alt Urgell, al revés. Mena de bolet comestible. — 8. Encarregats dels interessos dels creditors.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Explota. — 2. Ni. lluro. — 3. Racó. Tam. — 4. Efusió. B. — 5. N. Iterar. — 6. OAN. Rara. — 7. Ulema. oD. — 8. Tricoma. V.: 1. Enrenou. — 2. xieF. Alt. — 3. P. Cuiner. — 4. Liost. Mi. — 5. L. ieraC. — 6. Tutora. O. — 7. Ara. aroM — 8. Ombrada.

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Cinema

ASTORIA

Complicitad sexual
El dragón vuela alto

MAJESTIC

Par - Impar

Invasión extraterrestre

MUNDIAL

Miedo al escándalo
de una mujer casada

El placer de las damas

PRINCIPAL

Caudillo

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Pata de palo

Exposicions

Museu de Granollers
Tin-Tin 50 Aniversari

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Bufi
olis i dibuixos

A B, Galeria d'Art
Sala A - Josep Lluís Pascual
Pintures i dibuixos
Sala B - Bernat San Juan
Pintures i dibuixos

Dissabte, 7

Música

Nit, a dos quarts d'onze
Casa de Cultura Sant Francesc
Coral Polifònica de Granollers

Futbol

Camp C. E Granollers

Tarda a les 3 - Benjamins
Granollers - Lliçà de Munt

A les 4,30 - Juvenils
Granollers A - Lliçà de Munt

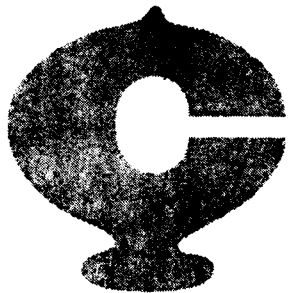
A les 6,15 - Veterans
A V. Granollers - Ciutat Badia

Diumenge, 8

Matí, a les 9 - Partit d'Alevins

A les 10 - Infantils
Granollers A - Vic

A les 11,45
Granollers - C. F. Santboià

CAIXA DE CRÈDIT GRANOLLERS

Com en exercicis anteriors, es va celebrar l'Assemblea General Ordinària sota la Presidència de Francesc Parellada Novellas. Hi assistiren Miquel Alart Sarret, Sots-President i Vocal 1er.; Pau Puig Pagès, Sots-President Executiu; Pius Canal Anfres, Vocal 2on.; Josep Pibernat de Cendra, i Frederic Aragonès i Xiol, Interventor de Comptes.

L'Ordre del dia fou el següent:

- El senyor President donà la benvinguda als assistents.
- El Tresorer, senyor Josep Oriol Montaña i Tuset (absent) havia facilitat el resultat de l'Exercici de l'Any 1978, el qual fou exposat pel Sots-President Executiu, del que destaquem els punts més importants.

El primer, que constitueix per a tots nosaltres una constant, és l'increment del nostre passiu en un 16 % i dels nostres beneficis en un 13 %. Aquests dos augments de difícil conjuntura, són un clar exponent de la progressió de la nostra Caixa que, així mateix ens permet d'augmentar l'aportació al Fons d'Obra Social.

El segon, l'increment de les operacions tant actives com passives, juntament amb la necessitat de tenir cura dels costos, aconsellà que el Consell Rector comprés i instal·lés un Ordenador per tal de mecanitzar el procés de dades. Aquesta compra, a més a més, és en línia amb l'interès de donar cada dia un millor servei als nostres associats.

El tercer, importantíssim per a tots nosaltres, i memorable, és la consecució d'un permís d'inauguració d'una Oficina de la nostra Caixa a Barcelona, al carrer d'Aribau, 25, baixos.

- Tot seguit, el senyor President re-

marcà que l'únic interès de la Caixa és el de facilitar un bon servei als seus associats, procurant sempre adaptar-se a llurs necessitats, ja que així s'aconsegueix la utilitat més adient.

Finalment, el senyor President es despedí dels allí presents en la confiança que la marxa de la **Caixa de Crèdit Granollers, S. Coop.** seguiria en plena pujança a benefici de tots els seus socis i de la ciutat.